

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

20 cms.

159
ANY IV. N.º 162

9 DESEMBRE 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Un campament al bosc. — Furú, al Sud de Gàmbia.

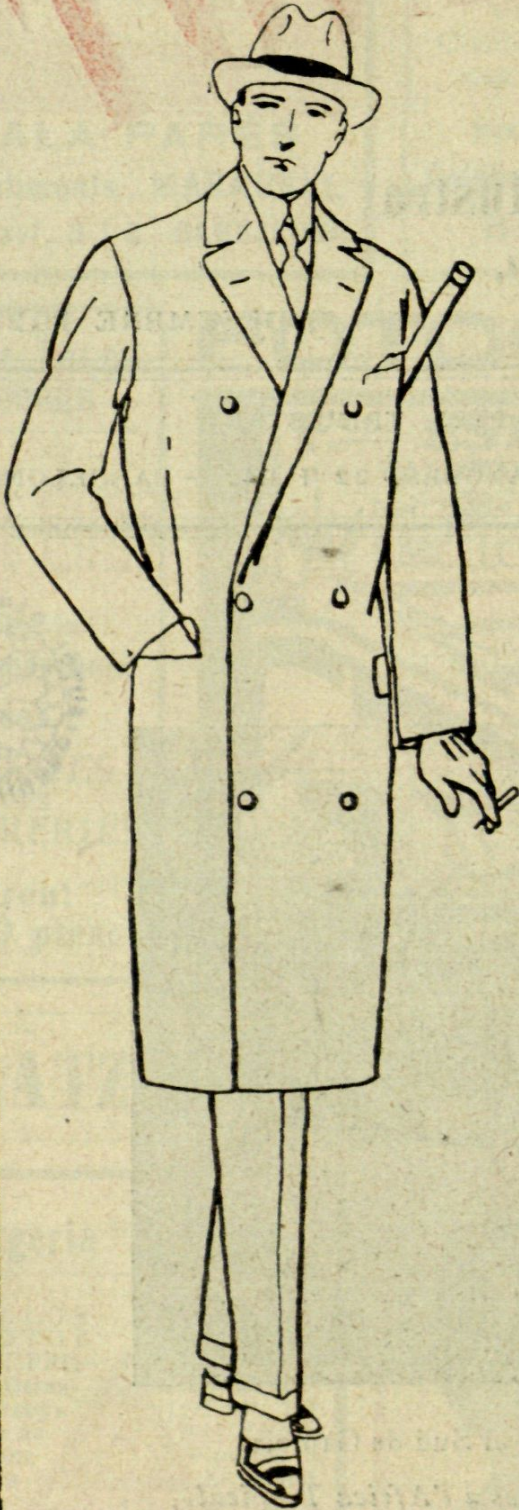
Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la CASA BASTIDA

18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra contínua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprarà com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000 Vestits confeccs. panyo, des de 20 Ptes.	
10.000 Pantalons	" " 5 "
10.000 Abrics Alta Novetat....	" " 25 "
10.000 Talls de vestit	" " 10 "
10.000 Impermeables	" " 25 "
10.000 Americanes Punt	" " 25 "
10.000 Pantalons Oxford	" " 10 "
10.000 Americ. Tutan-kamen.	" " 25 "
10.000 Trinxeres	" " 50 "
10.000 Batins	" " 25 "
10.000 Pijames tall Sastre	" " 5 "
10.000 Guardapols	des de 5'95 "
10.000 Gorres	" " 0'95 "
10.000 Capells	" " 5'95 "
10.000 Sueters	" " 7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95 Ptes.
Calçotets	" " 1'95 "
Guants	" " 0'95 "
Tirants	" " 0'95 "
Mitjons	" " 0'50 "
Lliga-cames	" " 0'50 "
Mocadors de butxaca	" " 0'50 "
Corbates Seda	" " 0'95 "
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95 "

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant 0'50 pesetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre's la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

EL DARRER ROMÀNTIC

(CONTE)

L'acció succeí en una ciutat imaginària que, per exemple, anomenarem Villeouverte, i emplaçarem en l'extensa sisena part del món.

Villeouverte era una ciutat antiga, molt antiga però avui dia qui sap com és de modernitzada i seguint tots els corrents europeus i nordamericans. En un mot, els seus pacífics ciutadans fins ballaven el xarleston a totes hores, vingués o no a tomb, com no gaire temps enrera jugaven a futbol per tots els carrers i places. Però on s'havia jugat més a pilota era a plaça de la Ville: un desert, tant de dimensions com de carència de tota mena d'urbanització.

I per finir amb semblant abús i donar més atractius de modernitat a la ciutat, el seu illustre batlle—qui era arquitecte i es pensava ésser un segon Gaudí, millorat—una nit tingué la lluminosa idea de transformar la plaça, d'arranjar-la de cap a peus, de fer una "cosa" que superés la plaça de la Concòrdia de París, la de Sant Pere de Roma, Trafalgar Square de Londres i, en un pla més modest, al Cinc d'Oros de la nostra metròpoli mediterrània.

I tal dit tal fet! Al primer ple del seu Excellentíssim Ajuntament, proposà la seva idea genial—que ja era genial de cent anys enrera!—als seus estimats col·laboradors. Aquests reberen la nova amb la joia més gran d'aquest món i de l'altre i tot. I com que a la sala de sessions feia molt de fred, fins es posaren a picar de mans i a saltar de contents. Aleshores, l'alcalde, en un descosit de generositat mai vist, prometé solemnement que dels plans de l'esmentada plaça no cobraria un cèntim, perquè la tenia tan ben pensada, que se la sabia de

memòria. Els regidors aplaudiren novament i frenètica, puix encara no havien entrat en reacció.

A l'endemà, de bon matí, una brigada ja comença les obres de la plaça de la Ville, per tal de deixar-la tan bella com no n'hi hagués d'altra en la Terra, Mart i la Lluna. Al cap de l'any no semblava pas la mateixa. Ni el més bon ciutadà quasi no la coneixia. Feia goig de veres—Havien començat per pelar-la al zero i fer-li una perruca a la xicotot, de "Papitu" femení. I com que la plaça era tan gran, a l'istiu fou necessari instal·lar-hi un servei d'autòmnibus, per tal de creuar-la en qualsevol direcció. També hi havien muntat un sortidor amb animals aquàtics de totes les colors i boles, com a les torres del nostre reposant Sant Gervasi. Sols hi mancaven les oques. Però la bonhomia dels habitants de Villeouverte, els feia esperar que també en tindrien, que per animals no quedarien enrera: que en llur plaça en tindrien més que la de Sant Marc, de Venècia.

Les nits hivernenques, que en aquella imaginària ciutat eren rigoroses del tot, el senyor batlle les aprofitava—en havent sopat i amb un cigar als llavis—per anar a admirar la seva obra mestra; millor dit, la primera obra mestra mundial. I quan feia lluna, s'hi extasiava fins a trenc d'alba. I en arribant a casa seva, son pare (un vellet molt eixerit) el renyava una nit sí i l'altra tornem-hi; car l'autor de sos dies no es volia creure que son fill estés tan bojament enamorat de la seva obra o que fos tan tros de romàntic.

Una bella nit de lluna plena, de lluna argentada, i que tota la plaça semblava d'aquest "vil" metall, dos desconeguts ciutadans de Villeouver-

4. - EL BORINOT.

te arribats de terres d'Occident—la Xina—estaven criticant la popular plaça amb l'idioma del país del Caos Celest, dient-ne de tots colors.

En aquestes se'ls apropà un senyor elegantment abillat, barret de copalta, barba i cabell istil bohemí o a la "garçonne", que és el mateix; per la quantitat de pèl que se li podia prendre més aviat semblava un anunci contra la calvície; i els digué de cop i volta:

—Vostés no saben el que es diuen. Aquesta plaça, un cop ben acabada, serà la desena meravella de la Terra; perquè sàpiguen. La novena és la cinematografia.

—Doncs a nosaltres no ens plau! —féu un dels criticares,—i prou d'aquest color!

—I continuarem criticant-la com si haguéssim sentit ploure!—exclamà el segon criticaire.

Aleshores aquell senyor es tragué un tros de pernil i amb l'astorament d'aquells dos companys els convidà a menjar-ne. Se'l menjaren tot i després es tragué una paella i una xarxa, amb la qual pescaren uns quants peixos que, fregits a la paella, anaren d'allò millor.

Si això us sembla inversemblant, he d'advertir-vos que el país on aquest fet s'esqueia era el país de les coses inversemblants.

A. LL.

HUMOR D'AVUI

L'HOME PRACTIC

En Jaumet arribà a la fonda, al mig dia com de costum i dirigint-se al cambrer li preguntà:

—Escolta, Papitu, quin menjar teniu més dolent?

—Dolent, cap; això no vol dir que més inferior...

—Porteu del més dolent que tingueu.

I ja entaulat començà a engolir un futral de patates que feia por; acabades les patates, tocà el torn a les mongetes i quan semblava que no cabia res més dintre aquella panxa, tornà a cridar al cambrer i li parlà de la faisó següent:

—Papitu, quin és el menjar més bo que teniu?

—Llagostins a la milanesa, filets de vadella...

—Està bé; porta'm carn i després llagostins; en fi tu mateix, del millor que tingueu.

I en aquell ventrell curull de patates i mongetes encara diposità els plats més exquisits del "menú" acompanyats de l'imprescindible cafè battejat amb quatre gotetes de licor envoltat per la fumerola olímpica del cigar enfaixat.

Enllestit, amb la despreocupació d'aquell que ha complert el seu reure, pagà l'import del dinar i inicià el mutis. Abans d'anar-se'n, el cambrer tot ajudant-li a posar-se l'abric, li preguntà amb la confiança que dóna tenir l'antagonista girat d'esquena:

—Com és que primer ha menjat el més inferior, acabat pel més superior?

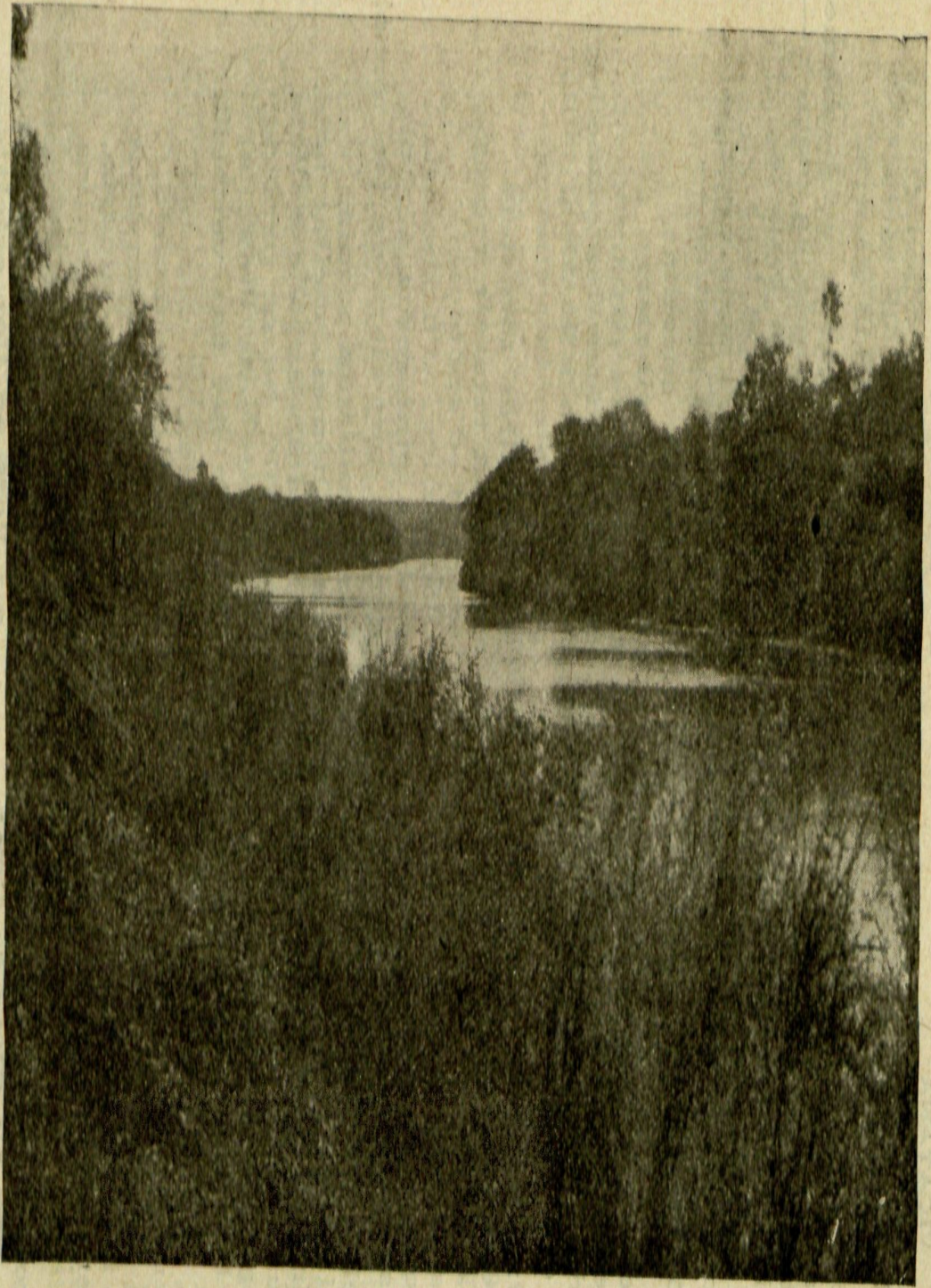
—Molt senzill, li digué confidencialment: com que tinc la "solitària", primer atipo a ella i després jo.

I posant-se un dit sota l'ull dret amb una expressió altament gràfica afegí:

—A mi, no!

MÀRCIUS

El riu Gàmbia.

*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.*

6. - EL BORINOT.

EL MERCAT DEL RAM

VIGATANA

A Ramón Arquèr Costajussà

El mercat del Ram de Vich,
d'any en any s'escau més ric;
per ses voltes i voreres
s'arrumboien, cridaneres,
estols de belles fadrines
que venen ous i gallines.

—Ei, senyor del gran capell;
comprim un lletó porcell
i eixes polles bonicoies
que s'assemblen a les noies,
i uns conills d'orelles dretes
capficats com els poetes...—

Altra diu:—Qui vol un gall
que té cresta de ventall?
Qui un parell de perdiganes
pintadetes d'indianes,
i eixes oques ponedores
repapades com senyores?

—Des del temps del pare Adam
fou la millor aviram
la del cim de Collsuspina—
afegeix una padrina
fent dringar les pessetones
dins ses butxaques rodones.

Encimat, crida un vailet:
—Llonganisses de cal Tet,
ratafies i resolis,
tortelles i carquinyolis,
pa de pessic de la monja
que sap a flor de taronja.

—Cotó roig pel ble del llum
que amb bon oli encar fa fum;
forquilles, llosses, culleres,
bruc llarg per granar les eres,
olles, tupins, casseroles,
calderes que bullen soles...

—Qui vol l'auca de Don Pau,
tan ricatxo com babau?
Els romanços de la Pona,
la Rosaura i la Silona,
el Pronòstic de la terra,
de la pau i de la guerra.

—Veniu, gent!—fa un barbamec
que de vell sembla un marrec.—
Jo us diré de la fortuna,
de l'amor i de la tuna
i dels pólvors sens metzina
de la mare Celestina.—

De puelles enrotllat,
un ocell ensinestrat
va traient les paperetes
que els hi duen les planetes;
se les posen a la sina
per llegir-les la veïna.

Els xerraires forasters
emplenen tots els recers,
exercint d'apotecari,
d'odontòleg, d'herbolari,
amb la pintoresca vèrbola
que els surt clara de tan tèrbola.

Els estudiants xirois,
meitat homes, meitat nois,
vénen amb capa esquifida,
barret alt, bossa pansida,
els llibres sota l'aixella,
la punta del nas vermella.

Les velles, el caputxo
s'estiren del puntarró,
i les riques missenyores
que fan rialles sonores,
rumbegen la mantellina
de fina punta marina.

Ací, verds i amuntegats
els llors en flor estelats,
palmons, rames d'olivera,
qualque viola escadussera,
i les palmes ensucrades
amb penjolles ensucrades.

Per tot flaire d'estofat,
de rostit i sanfainat;
de catalana escudella
cuita amb porc, moltó i vedella,
i a cada hostel sa mestressa
fresca com una abadessa.

Allà al caire d'un carrer
les pastores hi estan bé,
i les joves porqueroles
amb sos ulls de ferestoles,
l'ampla boca embadalida
i aquell cert posat de dida.

L'una encanta un formatget
que és gustós de bona llet;
l'altra fa, a una senyoreta
que passa quelcom distreta:
—Quedi's aquesta tirona
que és *gopa* i bona minyona!—

Senyoreta s'ha aturat,
dues lliures n'hi ha pagat.
Tota blanca i xaravella,
tal un tipus de novella,
se l'endú cap a Aiguafreda,
país de prada i verneda.

La fica dins un cistell
reixat a tal de garbell,
l'enfloc a d'una corbata
de cinta d'un blau de plata,
i com si fos qualque cosa
s'agrada d'aquella *nosa*.

Quan la bona gent d'allà
la veieren arribar
i amb l'oca de companyia
entrar a la rectoria,
i encara, la majordona,
dar-li coca de la bona,

—*Vaja*—digueren—açò
ja ho sabíem pel Doctor:
que era el món ple d'alimanyes

i es veien coses estranyes...
La voleu més coronada
que una oca encorbatada?—

Les bèsties prosperaran,
els homes desaprendran,
íran els barbs dalt les eres
a niuar en ses peixeres,
els estels faran ballades,
la lluna durà arracades!

AGNÈS ARMENGOL

(De "Rosari Antic", altre volum de la
Biblioteca Sabadellenca).

Filosofies barates

Seny, Prudència i Covardia, són tres
germans que mantes vegades de tan
iguals que són, en emprar-los ens equi-
voquem.

* * *

Cal cercar l'espiritualitat al costat
de la intel·ligència i la materialitat en-
tre la ignorància.

* * *

Una dona grossa, ens fa l'efecte que
careix de sensibilitat amatòria.

* * *

L'home que no té idea fixa de les
coses, és una nau sense timó; el pri-
mer vent que passa se'l fa seu.

* * *

L'or és el déu suprem de la matè-
ria, com l'Amor ho és de l'esperit.

* * *

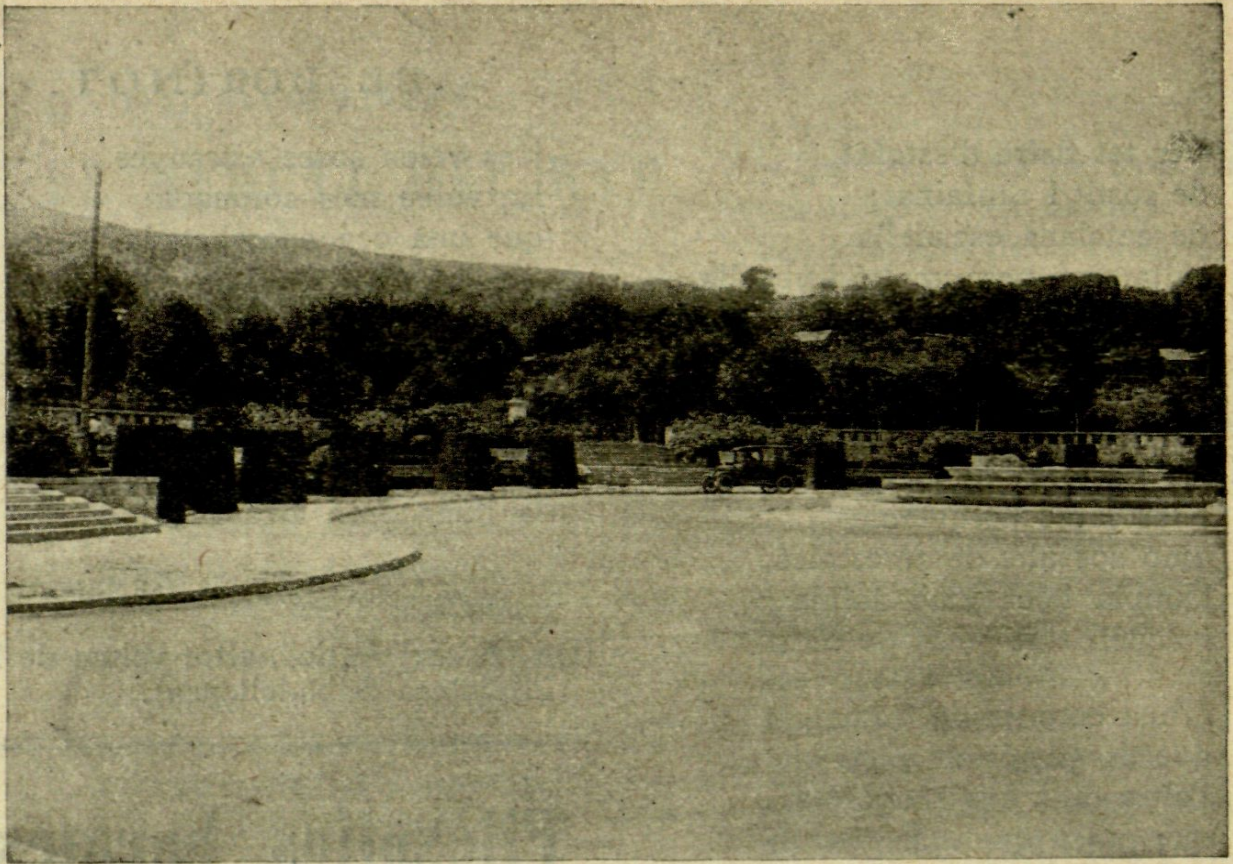
Té tanta importància en la cultura
d'un home saber callar i escoltar com
parlar.

* * *

Anima, Esperit, Amor; tres noms in-
significants per la ignorància: principi
i fi de totes les coses per la intelli-
gència.

LLUÍS BOTAL VILLÀ

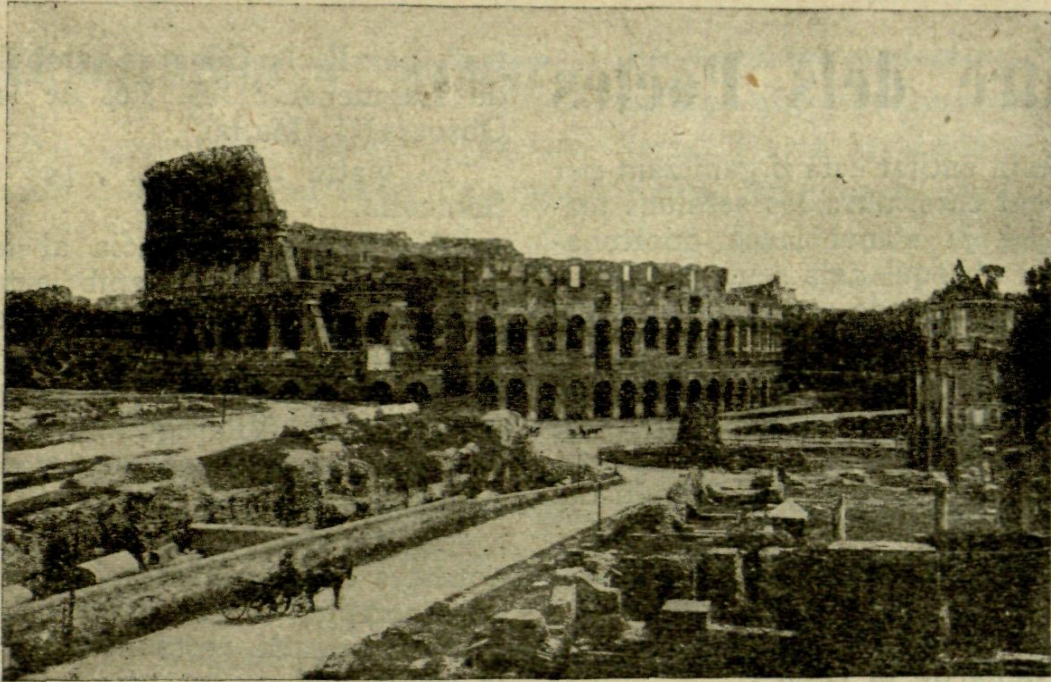
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

BARCELONA.—Gran Plaça amb el monument al Dant al Parc de Montjuic.

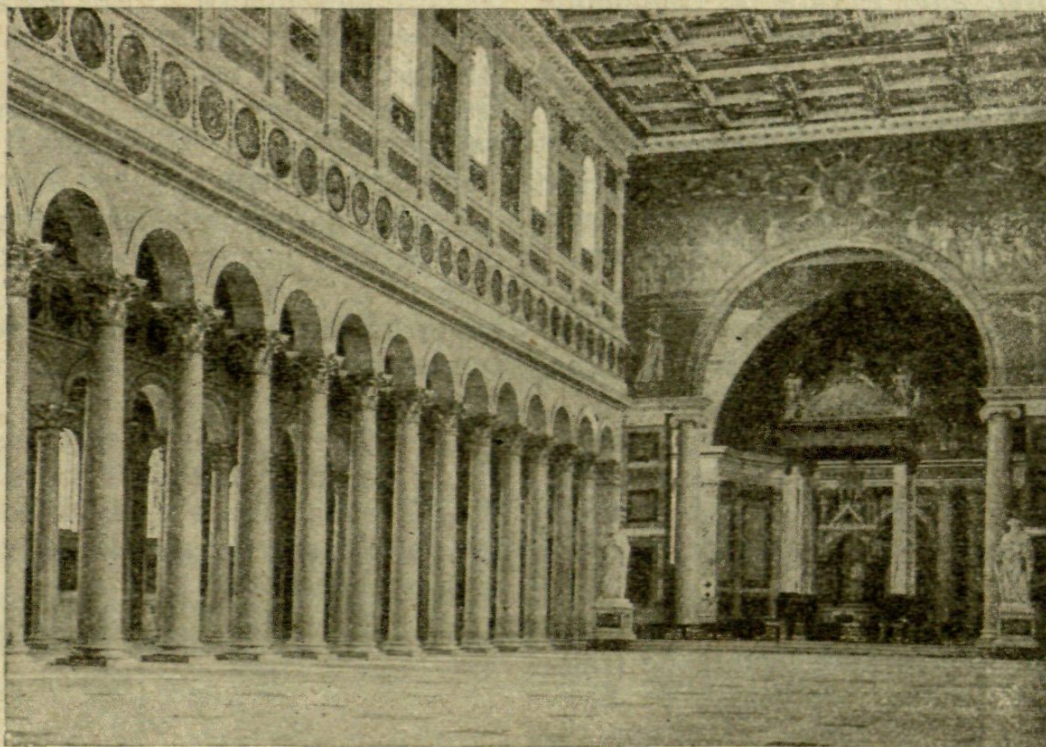

BARCELONA.—Passeig del Parc de la Ciutadella

ROMA.—El Colisseu.

(Clixé E. N. I. T.)

ROMA.—Una Basílica. Sant Pau fora murs.

(Clixé Xavier Parés)

Teatre dels Poetes

Aquesta entitat està organitzant per al present curs, ultra les sessions teatrals que ja s'anunciaran oportunament, en obsequi dels seus socis fundadors, un cicle de conferències i lectures d'acord amb el següent suggeritiu programa:

"Goethe i Torquat Tasso", per Josep Lleonart, amb lectura de cinc escenes de "Torquat Tasso", versió del conferenciant.

"Teatre Internacional "amateur", per Lluís Masriera, amb lectura de les seves obres "El retaule de la flor" i "L'Estella de la Creu".

"Els "No", o drames lírics del Japó antic", per Marià Manent, amb la versió de l'estudi de Marie C. Stopes, i lectura del "No" "La tomba de la donzella".

"Teatre de Marivaux", per Farran i Mayoral, amb lectura de fragments de diverses obres, il·lustrant la conferència.

"Teatre d'avantguarda", per Sebastià Sánchez-Juan, amb lectura de les seves obres de teatre sintètic "El ninot delator", "El pianista", "Dos antípodes", "No el conec" i "La patum".

"Renovació dels misteris medievals; Henry Ghéon", per Josep F. Ràfols, amb lectura de fragments de "Les companys de Notre Dame".

"Fontanella i la seva obra poètica i teatral", per J. Bernat i Duran, amb lectura de fragments de la pastoral "El robatori de Filis o Amor, Fermeza i Porfia".

"Teatre poètic i teatre en vers", per J. Massó Ventós amb lectura de fragments de "Conte d'hivern", de Shakespeare; de "Peleàs i Melisenda", de Materlinck; de "Francesca de Rimini", de d'Annunzio, i de "La fi d'En Serrallonga", d'En Maragall.

"Rabindranath Tagore i el seu tea-

tre", per Lluís Góngora, amb lectura de fragments d'"El Rei de la Sala Obscura" i "Malini".

"El teatre de silenci", per Carles Soldevila.

"Els homes de ciència al teatre", per Joan Solervicens, amb lectura de fragments de "Faust", de Goethe, i de "Wallenstein", de Schiller.

"Records personals de Guimerà", per Salvador Vilaregut, amb lectura de fragments de "Les monges de Sant Aiman".

"Teatre dels Poetes" compta per aquestes dotze conferències, veritable curs complet sobre teatre donat per primera vegada entre nosaltres, amb la cooperació de les primeres actrius Roser, Encarnació i Fresia Coscolla, i dels primers actors Josep Cirera, Josep Claramunt, Joan Cristòfol, Joan Xuclà i Joan Fornaguera.

Aquestes conferències, a les quals queden invitats els socis fundadors de "Teatre dels Poetes", i tots els amants del teatre d'art, tindran lloc al Círcol Artístic, en el seu nou local de la Granvia, menys el del "Teatre d'avantguarda", que se celebrarà a les "Galleries Dalmau".

Per als assistents a les conferències que desitgin ingressar com a socis de número a "Teatre dels Poetes", i per haver quedat closa l'admissió de socis fundadors, s'obrirà una llista a l'hora oportuna.

La primera de les conferències, o sia la de Josep Lleonart sobre "Goethe i Torquat Tasso", tindrà lloc a les set de la tarda del dia 29 del corrent, al Círcol Artístic.

La cirereta de pastor

No et recordes Maria de com ens vàrem conèixer? Pel camí del bosc passava jo amb l'escopeta, quan del fons de la torrentera sentí un trist gemec que entristia l'ànima. Recordo que em vaig aturar un poc, i com si tornés a sentir-lo, a correuita em vaig llençar envers d'on eixia.

El bosc era frondós, com que feia anys que la mà dalladora no hi havia fet de sa feina, formiguers i feixina res en ell hi volien; els brucs eren altesos amb soca ja quasi revellida; les botxes, els romanins i les estepes tot ho atapeïen, i jo quasi no hauria sabut on posar els peus si el desig i angoixa no m'haguessin decidit a saltar pel seu dessobre. I em vaig llençar cap avall, la costa de la torrentera.

Les gatoses hi havien fet sa estesa, mostrant per tot arreu, cent i cent caps d'ufanosa floreta; semblava allò un hermòs camp de bonicoia ginesta. Jo em vaig ficar entre mig d'elles, sense por de les punxes, i per allí al dessota, amb el cap i entorn voltat de la flor daurada, m'anava obrint pas envers allí on la veu era eixida. Encara el gemec era a mes orelles i el sust a l'ànima, quan un dolç sospir al bell dessota meu, em féu aturar de sobte.

Obrí la rama i a mos peus sota mateix, damunt la timba et veieren mos ulls quasi suspesa d'un cirerer d'arbós, amb cent vermellencs fruits

balandrejant-se damunt teu, a cada esforç, que per guanyar-ne terra en feies. T'eres arriscada massa. Jo mai havia vist tant bé de Déu com el de d'aquells cirerers; més fruits que fulles, les cireretes vermelles, plenes, rodones, pujaven per damunt les gatoses i a claps entremig de la gregor anaven fent cimeralls de foc i grana. Tes galtes enceses per la por, tos ulls de cel en mig de la vermellor aquella la vivor i angoixa de ta cara, tu mig enfora la terra mig aguantant-hi, en aquell gemat i desert lloc, confesso que era cosa per a torbar-ne l'ànima.

—Bona cirereta he trobada.—I agafant-te pel cos, i amb l'altra mà collint la rama, cap a mí us vaig fer venir: bé prou que va costar-me, no sé si eres torbada o por et guanyava.

Me'n recordo; així que vaig deixar-te, vaig ésser tot sobtat i el cor fortament em batejava; si a tu et succeí el mateix, que no ho sé pas, mes el cert és que la teva mà era tota tremolosa i ta respiració sobtada. Ens miràrem una estona sense dir-nos paraula, ulls per ulls, cor per cor; de prompte sense saber com, nostres mans s'estreyeren ardents, cremants i en un instant passà per nosaltres tot un món de vida. Quina mirada fou aquella, era llum, era goig etern, era paradís de la terra.

L'arbre quan es va veure lliure de tu, va gronxar-se una estona d'ací d'allà i un aplec de cireretes va caure al fons de la torrentera: semblaven

12. - EL BORINOT.

llàgrimes de foc per amor de tu llençades.

—Bona cirereta he trobada.

—Si malhaja la cirereta, malhaja la cireró.

—La cirereta de pastor.

I tu tot rient fugires a més córrer.

Amb aquella estreta quedaren per sempre més lligats nostres cors amb l'eterna benaventurança.

No te'n recordes, Maria?

F. MASPONS I LABRÓS

llibres & lletres

—Ha sortit un altre volumet de "Monografies d'Art", dedicat a Tomàs Aymat. Duu un pòrtic de Josep Llorens Artigas.

—Ha sortit el volum quart de la "Collecció Sant Jordi". Conté sermons de Sant Agustí, traducció de Joaquim Balcells, amb un pròleg del mateix traductor.

—Diumenge, dia 28, se celebrà al Palau de la Música Catalana la primera festa d'"Els poetes i els músics". La primera sessió fou dedicada a Tomàs Garcés.

—Dimarts, 30 de novembre, Ramon Tor donà una lectura de poemes a l'Ateneu Barcelonès dels qui formaran el nou llibre: "El Resson".

—Al teatre "Apolo" s'ha estrenat el drama en tres actes d'Enric Lluellas, "L'obstacle".

—Al Novetats s'ha estrenat la comèdia en tres actes, "Afinitats o una família d'Igualada", de J. Pin i Soler.

—El Teatre Intim ha celebrat la segona sessió amb "Nausica" de Maragall.

—Ha sortit la novella "Vida Estreta" de Josep Lleonart (Editorial Catalana).

—Ha sortit un altre volum de la Biblioteca "Els Nostres Clàssics", que és "Epistolari del segle xv" recull de cartes privades; text, introducció, notes i glossari de Francesc Martorell.

—Ha sortit un altre número de "Bella Terra", magnífic (número de Tardor).

—Ha sortit una novella de Pere Mialet, titulada "La Germana".

—Ha sortit un altre volum de la Fundació Bernat Metje; el tom II de les "Vides Paralleles" de Plutarc; traducció de Carles Riba.

—Ha sortit un altre volum de la Biblioteca Sabadellenca: "Rosari Antic" d'Agnès Armengol.

La noia i el colom

(DE MADAME DESBORDES-VALMORE)

Les remors del jardí anuncien que va a ploure. Presentint l'aigua imminent tot

[vibra.

Tu qui ja no llegeixes, recolzada en ton

[llibre,

planys l'amic allunyat qui veure't no podrà?

Allà, plegant son ala, mullat sota l'ombrat-

[ge,

banit de l'horitzó que no ateny sinó amb l'ull,

i cridant sa companya, mirant el cel vemulí,

un colom, així tu, sospira de l'oratge.

Deixeu ploure, o cors solitaris i dolços!

Després de la tempesta reneixen tantes co-

[ses!

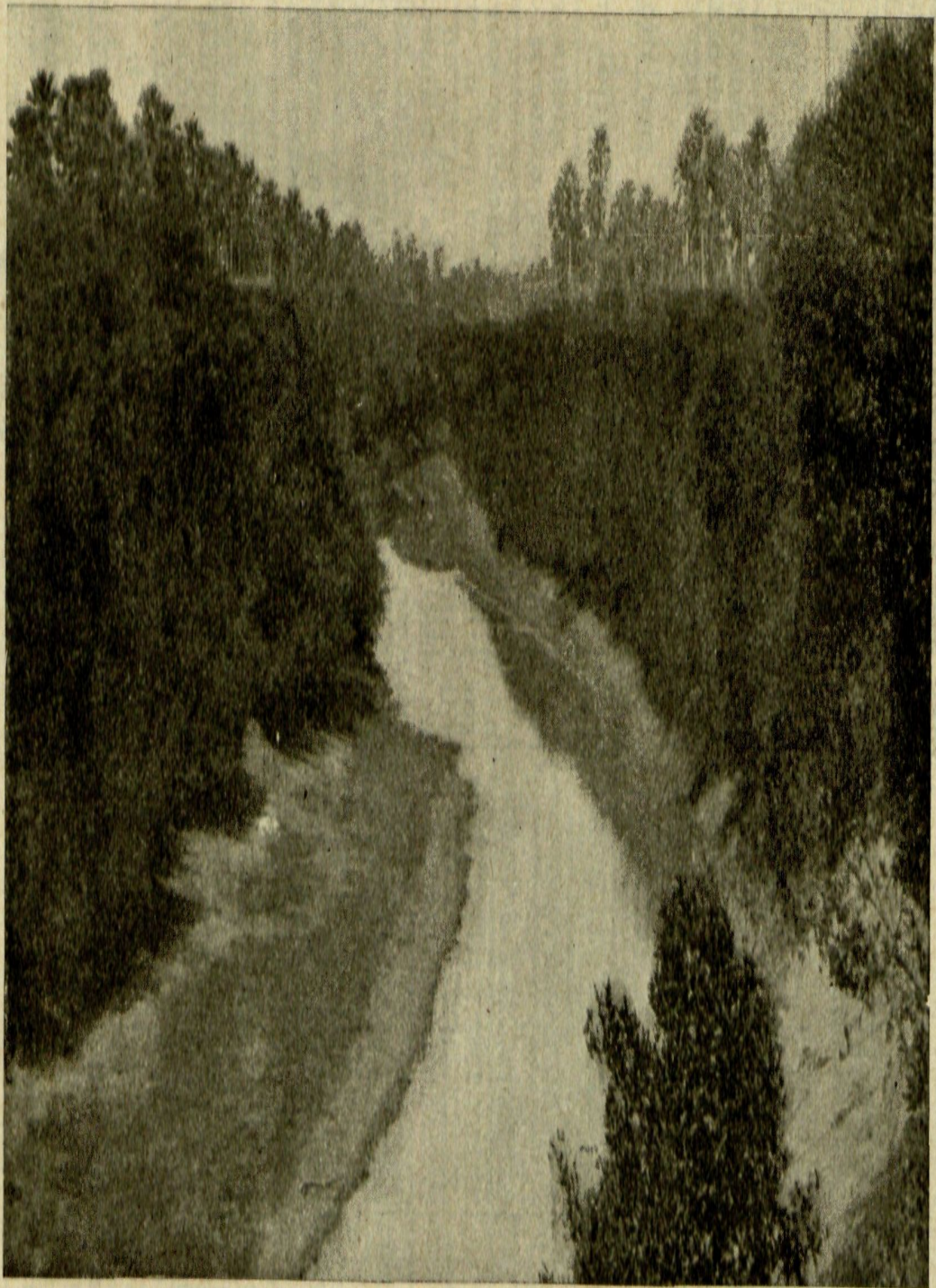
El sol sense la pluja obriria les roses?

De què us queixeu, amants de febrosívols

[polsos?

S. S.-J., trad.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

El riu Nierikot, lloc de delícies.
*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.*

PERIÒDIC CURIÓS

Número 19. Barcelona 22 de Diciembre de 1849.

PADRE DE FAMILIA

SEMANARIO DE EDUCACION Y DE MORAL

ADVERTENCIAS.

Este Semanario se publica todos los domingos y consta de 8 paginas en 4.ª mayor. Además le acompaña 2 pag. en 8.ª de algunas obras de autores morales e instructivos.
En Barcelona se suscribe razon de 4 rs. al mes, en las demas partes de España y Ultramar, 6 rs. al mes.

IDEAS FALSAS DE LA IGUALDAD.

Los hábiles explotadores del género humano han tenido siempre, por máxima, que más vale calumniar que razonar; por que razonando ó discutiendo la verdad se calumnia la verdad. **Así, en todos tiempos, los que están repletos hasta sentir aduseas, según califica á estos explotadores S. Asterio, han dicho y repetido que la igualdad es imposible, y para probarlo, se han valido del sofisma siguiente:**

Los hombres hacen unos machos, unos hembras.

Unos primero, otros después.
Estos flacos, aquellos fuertes.
• Los hay enfermizos, y robustos.
Con talento y sin él:

Es así que estas diferencias son insuperables; luego es imposible el establecimiento de la igualdad.

Hé aquí el grande argumento contra la igualdad.

Si hubiese hombres tan faltos de juicio que pretendiese que los individuos de la

especie humana, **tan pronto como una en una nalla y nallísima, en el momento y talento, tendrían, como consecuencia para comba- tirse con este género de argumentos; pero felizmente la locura humana no puede llegar á este extremo. De otro modo se calien- dora la igualdad, por los que encuentran su orgullo satisfecho con el órden actual de cosas, **tan pronto como la parte ridícula de una idea llevada al extremo, y la combaten y quieren dar á entender á todo el mundo que es lo ridículo que defienden los partidarios de una doctrina sensata y moral, que se ocupan de las preocupaciones de su orgullo.****

Considerando la igualdad en estos términos, como por un tiempo dado el objeto que se proponen, esto es, interesar á los ignorantes en el objeto de su ridículo, pero como no es posible estar mucho tiempo frente una luz con los ojos cerrados, los ignorantes empiezan á abrir los de su entendimiento, y á pesar de que están algo de- lumbrados, comprenden la igualdad tal cual debe realizarse un día, tal cual ha comenzado á realizarse.

Fijémonos en la naturaleza humana, bus- quemos las calidades comunes á todos los

mes, per a fora de Barcelona, 14 rals el trimestre. Els primers números foren tirats a la impremta d'A. Teixidó i F. Granell, del carrer de la Palla, 24; després el tiraven a la impremta de Joan Capdevila, Carrer de Sant Pau, 68; finalment, i a partir del número 19 del periòdic, se'l tirava el mateix Monturiol en la impremta pròpia que havia posat al carrer de Sant Pau, 72. Així va anar sortint fins al número 23, corresponent al dia 10 de març de 1850, que desaparegué.

La seva desaparició fou per mort violenta.

Deixem que el mateix Monturiol ens ho conti.

“Se nos ha impuesto una multa de 500.000 rs.—diu al darrer número de 10 de març—por ocuparse nuestro semanario en materias políticas; nuestros suscritores saben bien que ni una sola vez nos hemos ocupado ni en la política española ni en la extranjera; nos hemos visto con la autoridad política, además hemos presentado una solicitud dando nuestras razones; nada de esto ha sido suficiente, se nos exige la multa de nuevo; nosotros creemos que se pretende matar nuestro semanario, por lo tanto no juzgamos conveniente hacerle salir a despecho de la autoridad, y así es que cesamos desde este día.—En un apéndice publicaremos la conclusión de los artículos *El Hombre* y *Reflexiones sobre la Familia*”.

(De la collecció de Nicasi Perayre).

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES

A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors

EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFEL SALA.—Corts Catalanes, 451.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles

CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Llaneria i Sederia

CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38

RODRIGUEZ & FERRER

Articles Fotogràfics i Ràdio

PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori

E. PICAZO.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio

V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell

LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

ANTIGUITATS D'ART

Carrer del Call, 28, pral.

Cristalleria i Alumini

CASA AGAR.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.

Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS

A. Hernández.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques

ALFONSO MAÑES.—Villarroel, 173 bis

GANIVETERIA ROCA

Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"

JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

**Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.**—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14

Trajos a plassos i al comptat

**Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretetes.**—Diputació, 222, pral. 1.^a

**Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus.** P. Sol, 8, t. 1451-G

Rellotgeria PAHISSA. Adob de re-
l·lotges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

PELLETERIA LE RENARD

Corts Catalanes, 614.-Barcelona

Màquines per rentar, secar i planxar
Via Layetana, núm. 54.-Barcelona.

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

..FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS

Compra-venda. — Menéndez P. 14

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

**Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.**-P. Marquilló. Mallorca, 125

LA FIRA DEL BOSCH. — Joguines.
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

ESTORAS I CARPETS COCÓ.-Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713.-S. P.

IMP. ALTÉS

SALA PARÉS

Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes,
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, n.º 665
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

F. CO. ESTEVE

VIA LAYETANA 15

Telef.: 2210 A
4515

BARCELONA

TRICROMIAS - AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferrissa, 13
BARCELONA

Relotgeria "El Marino"

EL MILLOR
RELOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ. Garan-
tit per 10 anys
i únic que du-
rant els cinc
primers
s'adoba
de franc en tota
mena de espat-
llament.

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.
JOSEP TO-
RRUELLA,
Pipollés, 73,
St. Martí.
MERCE-
RIA «Bell Ca-
prici», Carmel,
50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBES:
Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.
Bisuteria fina. - BARCELONA

**LLÀTZER
DE TORMES**

el clàssic de l'humor
demaneu-lo a totes
les llibreries.

2
Pessetes

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

res. / 172